

34. ชื่อเรื่อง การวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านไทยมุสลิมจังหวัดปัตตานี

ผู้แต่ง นุชนาถ เหลาะดูวี

สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี บัณฑิตวิทยาลัย

ปี พ.ศ. 2537

ชนิดเอกสาร วิทยานิพนธ์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อรวบรวมจำแนกและจัดประเภทข้อมูลนิทานพื้นบ้านไทยมุสลิมจังหวัดปัตตานี ตามรูปแบบของเรื่อง และ 2) เพื่อศึกษาโลกทัศน์ของชาวไทยมุสลิมจังหวัดปัตตานี จากนิทานพื้นบ้านที่รวบรวมได้เก็บข้อมูลภาคสนาม โดยบันทึกเสียงนิทานเป็นภาษามลายูท้องถิ่นจากวิทยากร ซึ่งมีภูมิลำเนาในจังหวัดปัตตานี และเป็นผู้มีอายุ 35 ปีขึ้นไป จำนวน 30 คน ผู้แปลนิทานและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อมูล จำนวน 5 คน ถอดแถบบันทึกเสียงนิทานได้จำนวน 90 เรื่อง นำนิทานทั้งหมดมาคัดเอาเรื่องที่มีเนื้อหาสมบูรณ์ ได้นิทานทั้งหมด 81 เรื่อง นิทานพื้นบ้านไทยมุสลิมจังหวัดปัตตานี จำนวน 81 เรื่อง จำแนกตามรูปแบบได้ 9 ประเภท นิทานที่พบมากที่สุด คือ นิทานคติ รองลงมาคือ นิทานปรัมปรา และนิทานมุขตลก ส่วนที่พบน้อยที่สุด ซึ่งมีเพียง 2 เรื่อง คือนิทานเข้าแบบโลกทัศน์ที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านไทยมุสลิมจังหวัดปัตตานี พบว่ามี 3 ประเภท คือ โลกทัศน์ที่มนุษย์มีต่อมนุษย์ โลกทัศน์ที่มนุษย์มีต่อธรรมชาติ และโลกทัศน์ที่มนุษย์มีต่อสิ่งเหนือธรรมชาติ โลกทัศน์ที่มนุษย์มีต่อมนุษย์ เป็นภาพสะท้อนความคิดที่บุคคลมีต่อผู้อื่น และแนวทางการดำเนินชีวิต ได้แก่ โลกทัศน์ที่บุคคลมีต่อบุคคลโดยทั่วไป โลกทัศน์ที่บุคคลมีต่อครอบครัวและเครือญาติ โลกทัศน์ที่บุคคลมีต่อกลุ่มชนและสังคม โลกทัศน์ที่บุคคลมีต่อสถาบันศาสนาและโลกทัศน์ที่บุคคลมีต่อผู้ประกอบอาชีพ